

מסכת שבת

פרק ט משנה ג

מִנֵּין לְפֻלְטַת שְׁכֵבֶת זָרַע בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נֶהְיָא טִמְאַה, שְׁנַאֲמַר
(שמות יט) הָיוּ גִבּוֹנִים לְשִׁלְשֵׁת יָמִים. מִנֵּין לְשִׁמְרַחֲצִין אֶת
הַמִּלָּה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נֶחָל לֵהְיוֹת בַּשַּׁבָּת, שְׁנַאֲמַר (בראשית
לד) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כְּאֲבִים. מִנֵּין לְשִׁקּוּשְׁרִין לְשׁוֹן
שֶׁל זְהוּרִית בְּרֹאשׁ שְׁעִיר הַמִּשְׁתַּלַּח, שְׁנַאֲמַר (ישעיה א) אִם
יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כַּשָּׁלֵג יִלְבִּינוּ: